

Mál nr. 149/2017**M og
vátryggingafélagið V vegna ábyrgðartryggingar X.****Líkamstjón við fall af hestbaki 29.5.2016.****Gögn.**

Málskot, móttakið 27.4.2017, ásamt fylgiskjölum og tölvupósti dags. 8.5.2017.

Bréf V, dags. 8.5.2017.

Málsatvik.

M var við vinnu sína sem grunnskólakennari í hestaferð með nemendum sínum hjá hestaleigu X. Hún hlaut líkamstjón þegar hún féll af baki hests í eigu X. M byggir á því að X beri skaðabótaábyrgð á líkamstjóni hennar þar sem hún hafi fengið hest til reiðar sem ekki hafi verið í samræmi við þær upplýsingar sem hún gaf X um að hún væri ekki vön hestum. M lýsir aðstæðum þannig að X hafi valið hest undir hana en ekki gefið nokkrar leiðbeiningar um hvað skyldi gera ef hesturinn yrði erfiður. M lýsir því þannig í málskoti að hún hafi tilkynnt X í miðri ferð að hún væri ekki að ráða við þann hest sem settur var undir hana og hafi fengið þau svör að sá hestur væri ekki notaður í ferðir vegna þess að hann væri sjálfviljugur og kynni ekki að ganga í röð og væri helst notaður til undaneldis. M telur að X hafi sett undir hana hest sem ekki hentaði þeim sem er óvanur að vera á hestbaki, ekki brugðist við kvörtunum hennar á miðri leið og vísar til dóms í máli Hæstaréttar nr. 678/2016 máli sínu til stuðnings. M hafnar því að byggt sé á einhliða frásögn X af atvikum og vísar til undirritunar nemenda á blaði með atvikalýsingu sem sé í samræmi við frásögn M.

V telur að ekki sé sannað að líkamstjón M sé hægt að rekja til skaðabótaskyldrar háttsemi X. Frásögn X af atvikum sé ekki í samræmi við lýsingar M og hafi M ekki náð að sanna að háttsemi X hafi verið saknæm. V vísar til frásagnar X af atburðum þar sem hann heldur því fram að M hafi hrósað hestinum sem henni var fenginn til reiðar auk þess sem hún hafi leiðbeint nemendum sínum um hvernig þau skyldu haga sér á baki. Einnig vísar V því á bug að hesturinn hafi ekki hentað óvönnum hestamönnum, enda hafi hann verið notaður í sambærilegum ferðum bæði fyrir og eftir umrædda ferð án óhappa.

Álit.

M ber sönnunarbyrði um að skilyrði skaðabótaréttar séu uppfyllt varðandi mögulega skaðabótaskyldu X vegna líkamstjóns hennar. Í málinu greinir M og X á um atvik og það sérstaklega hvort M hafi tilkynnt X um að hún réði illa við þann hest sem henni var fenginn til reiðar af hálfu X. Þó liggi fyrir atvikalýsing í gögnum málsins, sem nöfn nokkurra nemenda eru skrifuð við, verður ekki talið fyllilega sannað að M hafi tilkynnt X um að hún hafi verið í vandræðum með hest sinn eða að hann hafi ekki hentað til reiðar fyrir óvana hestamenn. Verður M að bera hallann af slíkum sönnunarskorti og eru málsatvik ekki sambærileg við dóm í máli Hæstaréttar nr. 678/2016. M hefur ekki sýnt fram á að X beri ábyrgð á líkamstjóni hennar og á hún því ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 28. júní 2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.